

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 14

2012. GADA 26. JŪLIJĀ

Saturs

Likumi

238.* 137L/11**	Grozījumi Gada pārskatu likumā.	3
239. 138L/11	Grozījumi Diplomātiskā un konsulārā dienesta likumā.	4
240. 139L/11	Grozījumi Fizisko personu datu aizsardzības likumā.	5
241. 140L/11	Grozījums Latvijas Nacionālās bibliotēkas projekta īstenošanas likumā.	6
242. 141L/11	Grozījumi likumā “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”	7
243. 142L/11	Grozījumi Detektīvdarbības likumā.	10
244. 143L/11	Grozījumi likumā “Par valsts pensijām”	12
245. 144L/11	Grozījumi Komerclikumā.	15
246. 145L/11	Par nekustamā īpašuma Kuldīgas ielā 2, Rīgā, atsavināšanu sabiedriskajām vajadzībām — satiksmes mezgla rekonstrukcijai Krišjāņa Valdemāra ielas un Daugavgrīvas ielas krustojumā.	18
247. 146L/11	Grozījumi likumā “Par Latvijas valsts ģerboni”	19
248. 147L/11	Grozījumi Tūrisma likumā.	23
249. 148L/11	Grozījumi Ģenētiski modificēto organismu aprites likumā.	26

Paziņojumi

250.	Par uzticības izteikšanu tieslietu ministram Jānim Bordānam	32
------	--	----

* Publikācijas numurs.

** 11. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

238. 137L/11 Grozījumi Gada pārskatu likumā

Izdarīt Gada pārskatu likumā (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 44./45.nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 8.nr.; 1996, 24.nr.; 1998, 6., 21.nr.; 2000, 2.nr.; 2001, 9.nr.; 2004, 2.nr.; 2005, 13.nr.; 2006, 24.nr.; 2008, 13.nr.; 2009, 9.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 199.nr.; 2010, 40., 102., 166.nr.) šādus grozījumus:

1. Daļā “Likumā lietotie termini”:

izteikt termina “Vadība” skaidrojuma otro teikumu šādā redakcijā:

“Individuālajos uzņēmumos, zemnieku un zvejnieku saimniecībās par vadību uzskatāms attiecīgi uzņēmuma vai saimniecības īpašnieks vai viņa pilnvarota persona.”;

izteikt termina “Koncerns” skaidrojuma otro teikumu šādā redakcijā:

“Ja vienai vai vairākām fiziskajām personām pieder atsevišķi individuālie uzņēmumi, zemnieku un zvejnieku saimniecības, tie neveido koncernu.”

2. Papildināt 53.¹ pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Sabiedrība, kuras pārvedami vērtspapīri ir iekļauti dalībvalstu regulētajā tirgū, sniedz informāciju, ja par darījumiem starp sabiedrību un tās valdes vai padomes locekli vai starp sabiedrību un ar valdes un padomes locekli saistīto personu (Komerclikuma izpratnē) ir saņemts iekšējās revīzijas revidenta atzinums.”

3. Izteikt 61.panta pirmās daļas 1.punktu šādā redakcijā:

“1) uzņēmuma nosaukums (komersanta firma) un juridiskā adrese, kā arī reģistrācijas numurs komercreģistrā vai uzņēmumu reģistrā un pamatdarbības veidi (galvenie saimnieciskās darbības veidi), norādot nosaukumu un kodu atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 20.decembra regulā (EK) Nr.1893/2006, ar ko izveido NACE 2.red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju, kā arī groza Padomes regulu (EEK) Nr.3037/90 un dažas EK regulas par īpašām statistikas jomām (Dokuments attiecas uz EEZ), noteiktajai saimnieciskās darbības statistiskajai klasifikācijai;”

4. Papildināt pārejas noteikumus ar 10.¹ punktu šādā redakcijā:

“10.¹ Šā likuma pārejas noteikumu 10.punktā paredzēto grozījumu spēkā stāšanās tiek atcelta.”

Likums stājas spēkā 2012. gada 10. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 14. jūnijā.

Valsts prezidents **A.Bērziņš**

Rīgā 2012. gada 28. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.06.2012., Nr.101.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

239. 138L/11 **Grozījumi Diplomātiskā un konsulārā dienesta likumā**

Izdarīt Diplomātiskā un konsulārā dienesta likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 22.nr.; 1998, 14.nr.; 2000, 13.nr.; 2001, 21.nr.; 2003, 8., 23.nr.; 2005, 9.nr.; 2007, 3.nr.; 2008, 24.nr.; 2009, 3.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194.nr.; 2011, 157.nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 3.panta pirmās daļas otro teikumu.

2. Papildināt 3.pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Diplomātisko un konsulāro dienestu pilda arī personas, kurām iepriekš piešķirts diplomātiskais rangs saskaņā ar šā likuma 9. un 12.pantu un kuras uz noteiktu laiku pārceltas (ieceltas) uz šā panta pirmajā daļā neminētu iestādi, lai pildītu kādu no šādām funkcijām:

- 1) valsts augstāko amatpersonu (Valsts prezidenta, Saeimas priekšsēdētāja, Ministru prezidenta) vai Rīgas domes priekšsēdētāja ārlietu padomnieku un viņu palīgu funkcijas;
- 2) valsts augstāko amatpersonu (Valsts prezidenta, Saeimas priekšsēdētāja, Ministru prezidenta) vai Rīgas domes priekšsēdētāja diplomātiskā protokola nodrošināšanas funkcijas;
- 3) Latvijas prezidentūras Eiropas Savienības Padomē sekretariāta ierēdņu un darbinieku funkcijas.”

3. Papildināt pārejas noteikumus ar 4.punktu šādā redakcijā:

“4. Šā likuma 3.panta 1.¹ daļas 2.punkts stājas spēkā vienlaikus ar likumu par valsts budžetu 2013.gadam.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2012.gada 14.jūnijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 28. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.06.2012., Nr.101.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

240. 139L/11 Grozījumi Fizisko personu datu aizsardzības likumā

Izdarīt Fizisko personu datu aizsardzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 9.nr.; 2002, 23.nr.; 2007, 3., 8.nr.; 2008, 7.nr.; 2009, 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 74.nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 9.panta trešās daļas 2.punktā vārdus “Latvijas nacionālā arhīva fonda” ar vārdiem “nacionālā dokumentārā mantojuma”.

2. Aizstāt 10.panta trešajā daļā vārdus “Latvijas nacionālā arhīva fonda” ar vārdiem “nacionālā dokumentārā mantojuma”.

3. Izteikt 11.panta 8.punktu šādā redakcijā:

“8) personas datu apstrāde ir nepieciešama nacionālā dokumentārā mantojuma veidošanai, un to veic Latvijas Nacionālais arhīvs un akreditēts privātais arhīvs;”

4. Aizstāt 15.panta pirmajā daļā vārdus “un krimināltiesību jomā vai nolūkā nodrošināt valsts finanšu intereses nodokļu lietās” ar vārdiem “un krimināltiesību jomā, kā arī nolūkā nodrošināt valsts finanšu intereses nodokļu lietās vai finanšu tirgus dalībnieku uzraudzību un makroekonomisko analīzi”.

5. Aizstāt 17.pantā vārdus “Latvijas nacionālā arhīva fonda” ar vārdiem “nacionālā dokumentārā mantojuma”.

6. Papildināt likumu ar III¹ nodaļu šādā redakcijā:

“III¹ nodaļa

Datu subjekta tiesības attiecībā uz personas datu apstrādi Eiropjustā un Eiropas Policijas birojā

20.¹ pants. Datu subjektam ir tiesības iesniegt pieprasījumu Datu valsts inspekcijai par savu personas datu apstrādi vai par savu personas datu apstrādes pārbaudi Eiropjustā vai Eiropas Policijas birojā.

20.² pants. Datu valsts inspekcija, saņemot šā likuma 20.¹ pantā minēto pieprasījumu, nekavējoties, bet ne vēlāk kā mēneša laikā no tā saņemšanas dienas pārsūta pieprasījumu attiecīgi Eiropjustam vai Eiropas Policijas birojam izskatīšanai un informē par to datu subjektu.”

7. Izteikt 21.panta otrās daļas 4.punktu šādā redakcijā:

“4) dokumentu un arhīva pārvaldībai saskaņā ar Arhīvu likumu;”

8. Izslēgt 29.panta trešās daļas 5.punktu.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 21. jūnijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012.gada 4. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī”, 04.07.2012., Nr.104.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

241. 140L/11 Grozījums Latvijas Nacionālās bibliotēkas projekta īstenošanas likumā

Izdarīt Latvijas Nacionālās bibliotēkas projekta īstenošanas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2003, 12.nr.; 2008, 10.nr.) šādu grozījumu:

Aizstāt 1.panta trešajā daļā skaitļus un vārdus “2012.gada 18.novembrim” ar skaitļiem un vārdiem “2013.gada 31.decembrim”.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 21. jūnijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.07.2012., Nr.104.

242. 141L/11 Grozījumi likumā “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”

Izdarīt likumā “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 11.nr.; 2003, 12.nr.; 2006, 2., 20.nr.; 2007, 14.nr.; 2008, 24.nr.; 2009, 10., 24.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 94., 162.nr.; 2011, 76.nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 4.panta pirmās daļas 22.punktā vārdus “un militārais darbinieks”.

2. 7.pantā:

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Latvijas Bankas prezidentam, viņa vietniekam un Latvijas Bankas padomes locekļiem, valsts kontrolierim, Valsts kontroles padomes locekļiem, Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētājam un viņa vietniekam, Satversmes aizsardzības biroja direktoram un viņa vietniekam, tiesībsargam un viņa vietniekam, Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļiem, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas priekšsēdētājam un padomes locekļiem, Finanšu un kapitāla tirgus komisijas priekšsēdētājam, viņa vietniekiem un padomes locekļiem, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram, pārvalžu direktoriem un viņu vietniekiem, tiesnešiem, prokuroriem, zvērinātiem notāriem un zvērinātiem tiesu izpildītājiem, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšniekam un viņa vietniekiem, centrālā aparāta nodaļu vadītājiem un viņu vietniekiem, teritoriālo nodaļu vadītājiem un izmeklētājiem, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienesta priekšniekam un viņa vietniekam ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu tikai ar:

- 1) amatu, kuru viņi ieņem saskaņā ar likumu vai Saeimas apstiprinātajiem starptautiskajiem līgumiem, Ministru kabineta noteikumiem un rīkojumiem;
- 2) pedagoga, zinātnieka, profesionāla sportista un radošo darbu;
- 3) eksperta (konsultanta) darbu, kura izpildes vieta ir citas valsts administrācija, starptautiskā organizācija vai tās pārstāvniecība (misija), ja tas nerada interešu konfliktu un ir saņemta tās valsts amatpersonas vai koleģiālās institūcijas rakstveida atļauja, kura attiecīgo personu iecēlusi, ievēlējusi, apstiprinājusi amatā vai kura minēta šā likuma 8.¹ panta vienpadsmitajā daļā;
- 4) amatu attiecīgās profesijas vai nozares arodbiedrībā vai biedrībā, izņemot šajā daļā minēto institūciju vadītājus;
- 5) amatu biedrībā, ja tas nerada interešu konfliktu un ir saņemta tās valsts amatpersonas vai koleģiālās institūcijas rakstveida atļauja, kura attiecīgo personu iecēlusi, ievēlējusi, apstiprinājusi amatā vai kura minēta šā likuma 8.¹ panta vienpadsmitajā daļā, un ja likumā nav noteikts citādi.”;

papildināt piektās daļas ievaddaļu pēc vārdiem “valsts un pašvaldību iestāžu vadītājiem un viņu vietniekiem” ar vārdiem “Valsts prezidenta kancelejas vadītājam un viņa vietniekiem, Saeimas Kancelejas direktoram un viņa vietniekiem”;

papildināt sestās daļas ievaddaļu pēc vārdiem “Vispārējā un specializētā valsts civildienesta ierēdnis” ar vārdiem “Valsts kontroles revīzijas departamentu sektoru vadītāji, Centrālās vēlēšanu komisijas sekretārs”;

izslēgt astotajā daļā vārdus “militārajiem darbiniekiem”;

papildināt astoto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja profesionālā dienesta karavīrs likumā noteiktajā kārtībā uz noteiktu laiku iecelts amatā civilā valsts iestādē vai valsts drošības iestādē, rakstveida atļauju amatu savienošanai izsniedz tās iestādes vadītājs, kurš viņu iecēlis amatā.”;

papildināt pantu ar 11.¹ daļu šādā redakcijā:

“(11¹) Valsts amatpersonai, kurai šā panta otrajā, trešajā, ceturtajā, piektajā, 5.¹, sestajā, septītajā vai astotajā daļā noteikti speciālie amatu savienošanas ierobežojumi, atļauts savienot savu amatu ar amatu Valsts prezidenta izveidotā komisijā, padomē vai Ordeņu kapitulā, ja tas nerada interešu konfliktu. Šādai amatu savienošanai nav nepieciešams saņemt rakstveida atļauju.”

3. 8.¹ panta vienpadsmitajā daļā:

papildināt daļu pēc vārdiem un skaitļa “trešās daļas 3.punktā” ar vārdiem un skaitli “un 5.punktā”;

izslēgt pēc vārdiem “Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja vietniekam” vārdus “un sekretāram”;

izslēgt vārdus “(arī priekšsēdētājam) — ekonomikas ministrs”.

4. Papildināt 13.panta trešo daļu ar 6.punktu šādā redakcijā:

“6) pakalpojumi un atlaides, ko piedāvā komercsabiedrības, individuālie komersanti, kā arī zemnieku un zvejnieku saimniecības un kas īpaši paredzētas Nacionālo bruņoto spēku profesionālā dienesta karavīriem, kuri bijuši starptautisko operāciju dalībnieki.”

5. Izteikt 13.¹ pantu šādā redakcijā:

“13.¹ pants. Speciālie dāvanu pieņemšanas ierobežojumi, pildot valsts amatpersonas pienākumus

(1) Valsts prezidentam, Saeimas priekšsēdētājam, Ministru prezidentam un ārlietu ministram, pildot amata pienākumus, kā arī minēto amatpersonu laulātajiem valsts, oficiālo un darba vizīšu ietvaros Latvijā vai ārvalstīs ir atļauts pieņemt diplomātiskās dāvanas, ar kurām pēc iepriekšējas saskaņošanas apmainās valstu vadītāji, parlamentu priekšsēdētāji, valdību vadītāji vai ārlietu ministri diplomātiskajā protokolā noteiktajā kārtībā.

(2) Valsts amatpersonai, pildot amata pienākumus, ir atļauts pieņemt arī dāvanas, kuras pasniedz:

- 1) valsts, oficiālo un darba vizīšu ietvaros Latvijā vai ārvalstīs;
- 2) ārvalstu vai starptautisko organizāciju amatpersonas Latvijas Republikas diplomātiskajās un konsulārajās pārstāvniecībās strādājošajām valsts amatpersonām;
- 3) valsts amatpersonai kā valsts vai pašvaldības institūcijas pārstāvim valsts svētkos, atceres un atzīmējamās dienās;
- 4) valsts amatpersonai tā valsts vai pašvaldības institūcija, kurā attiecīgā persona pilda amata pienākumus.

(3) Valsts amatpersonai, kamēr tā ir valsts vai pašvaldības kapitāla daļu turētāja pārstāvis kapitālsabiedrībā, kā arī divus gadus pēc šo pienākumu pildīšanas beigām ir aizliegts pieņemt dāvanas no attiecīgās kapitālsabiedrības un tās pārvaldes institūcijas locekļiem.

(4) Diplomātiskās dāvanas un tās dāvanas, kuras tiek pieņemtas šā panta otrās daļas 1., 2. vai 3.punktā minētajos gadījumos, ir attiecīgās valsts vai pašvaldības institūcijas īpašums.

(5) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā reģistrējamas, novērtējamas, izmantojamas un izpērkamas diplomātiskās un šā panta otrajā daļā minētās dāvanas, kas saskaņā ar šo likumu ir valsts vai pašvaldības institūcijas īpašums.”

6. Izslēgt 13.³ pantu.

7. Papildināt likumu ar 31.pantu šādā redakcijā:

“31.pants. Sabiedrības informēšana par pārkāpumu

(1) Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam un Valsts ieņēmumu dienestam atbilstoši šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajai kompetencei ir pienākums par valsts amatpersonas darbībā konstatētajiem šā likuma pārkāpumiem informēt sabiedrību, ievietojot informāciju attiecīgās institūcijas mājaslapā internetā.

(2) Par šā likuma pārkāpumiem, kurus ir izdarījuši Satversmes tiesas tiesneši, sabiedrību informē Satversmes tiesa, par pārkāpumiem, kurus ir izdarījuši tiesneši, — Augstākās tiesas tiesnešu disciplinārkolēģija, bet par pārkāpumiem, kurus izdarījuši prokurori, — Ģenerālprokuratūra.

(3) Par šā likuma pārkāpumiem, kurus ir izdarījis Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieks, sabiedrību informē Ministru prezidents.

(4) Šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minētās institūcijas savā mājaslapā internetā ievieto šādu informāciju:

- 1) valsts amatpersonas vārds, uzvārds un ieņemamais amats;
- 2) šā likuma tiesību norma, kas pārkāpta;
- 3) pārkāpuma būtība un tā izdarīšanas laiks;
- 4) pieņemtais lēmums (nolēmums);
- 5) lēmuma (nolēmuma) spēkā stāšanās un izpildes datums.

(5) Šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minētās institūcijas informāciju ievieto savā mājaslapā internetā pēc tam, kad stājies spēkā un likumā noteiktajā termiņā nav apstrīdēts vai pārsūdzēts attiecīgās institūcijas lēmums vai stājies spēkā attiecīgs tiesas nolēmums. Šī informācija attiecīgās institūcijas mājaslapā internetā ir pieejama ne ilgāk kā gadu no dienas, kad attiecīgais lēmums (nolēmums) izpildīts.

(6) Šā panta pirmajā daļā minētais neattiecas uz pārkāpumiem, ko izdarījušas valsts drošības iestāžu amatpersonas un citas valsts amatpersonas, uz kurām attiecas likumā “Par valsts noslēpumu” noteiktie informācijas izpaušanas ierobežojumi.”

8. Papildināt pārejas noteikumus ar 18.punktu šādā redakcijā:

“18. Līdz šā likuma 13.¹ panta piektajā daļā minēto noteikumu izdošanai, bet ne vēlāk kā līdz 2012.gada 1.decembrim ir piemērojami Ministru kabineta 2008.gada 28.oktobra noteikumi Nr.888 “Kārtība, kādā reģistrējamās, novērtējamās, izmantojamās un izpērkamas dāvanas, kas pieņemtas, pildot valsts amatpersonas pienākumus, un kas ir valsts vai pašvaldības institūcijas īpašums”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.”

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 14. jūnijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. jūlijā

243. 142L/11 Grozījumi Detektīvdarbības likumā

Izdarīt Detektīvdarbības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 16.nr.; 2004, 9.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 76.nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 3.panta trešajā daļā vārdus “un darbības apturēšanas”.
2. Izteikt 4.pantu šādā redakcijā:

“4.pants. (1) Saņemt licenci un veikt detektīvdarbību ir tiesīgs individuālais komersants, personālsabiedrība vai kapitālsabiedrība, kurā attiecīgi individuālais komersants vai ikviens personālsabiedrību pārstāvēttiesīgais biedrs, vai kapitālsabiedrības valdes loceklis (turpmāk — detektīvsabiedrības vadītājs) ir Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts pilsonis vai Latvijas nepilsonis.

(2) Saņemt licenci un veikt detektīvdarbību nav tiesīgs individuālais komersants, personālsabiedrība vai kapitālsabiedrība, ja uz tās vadītāju attiecas šajā likumā minētie ierobežojumi.

(3) Individuālajam komersantam, personālsabiedrībai vai kapitālsabiedrībai, kurai anulēta licence, aizliegts atkārtoti izsniegt licenci, kamēr nav pagājis gads pēc tās anulēšanas.”

3. Izslēgt 5.pantu.
4. Izteikt 6., 7. un 8.pantu šādā redakcijā:

“6.pants. (1) Saņemt sertifikātu un veikt detektīvdarbību ir tiesīgs Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts pilsonis vai Latvijas nepilsonis, kuram ir augstākā izglītība tiesību zinātnēs vai kuram ir ne mazāk kā piecu gadu darba pieredze tiesībaizsardzības iestādēs (tiesa, prokuratūra, policija, izmeklēšanas iestādes, valsts drošības iestādes).

(2) Saņemt sertifikātu un veikt detektīvdarbību nav tiesīgs Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts pilsonis vai Latvijas nepilsonis:

- 1) kurš ir tiesībaizsardzības iestādes amatpersona vai darbinieks;
- 2) kurš ir sodīts par tišu noziedzīgu nodarījumu vai par alkoholisko dzērienu, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidā izdarītu noziedzīgu nodarījumu, — pirms sodāmības dzēšanas vai noņemšanas;
- 3) kurš ir notiesāts par šīs daļas 2.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, atbrīvojot no soda vai soda izciešanas, — agrāk par gadu pēc tam, kad stājies spēkā nolēmums par atbrīvošanu no soda vai soda izciešanas;
- 4) kurš ir atbrīvots no kriminālatbildības par šīs daļas 2.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, — agrāk par gadu pēc lēmuma spēkā stāšanās;
- 5) kurš ir nosacīti atbrīvots no kriminālatbildības par šīs daļas 2.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, — pirms pārbaudes laika beigām;
- 6) pret kuru uzsākta kriminālvajāšana par šīs daļas 2.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu;
- 7) kurš ir administratīvi sodīts par alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē izdarītiem pārkāpumiem, par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, no narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes, par sīko huligānismu vai par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, — ja nav pagājis gads pēc administratīvā soda izpildes;

- 8) kuram ir konstatēta psihiska slimība vai atkarība no alkohola, narkotiskajām, psiotropajām vai toksiskajām vielām;
- 9) kurš ir atbrīvots (atlaists) no darba vai dienesta tiesībaizsardzības iestādē sakarā ar disciplināro pārkāpumu, ja pēc atbrīvošanas (atlaišanas) no darba vai dienesta nav pagājuši trīs gadi;
- 10) par kuru Valsts policijas vai valsts drošības iestāžu rīcībā ir ziņas, kas dod pamatu uzskatīt, ka attiecīgās personas darbība ir vērsta pret valsts, sabiedrības vai citu personu likumīgajām interesēm.

(3) Šā panta otrajā daļā minētie ierobežojumi attiecas arī uz detektīvsabiedrības vadītāju.

(4) Personai, kurai anulēts sertifikāts, aizliegts atkārtoti izsniegt sertifikātu, kamēr nav pagājis gads pēc tā anulēšanas. Šis nosacījums neattiecas uz gadījumu, kad sertifikāts anulēts saskaņā ar šā panta otrās daļas 1.punktu, kā arī uz gadījumu, kad sertifikāts anulēts saskaņā ar šā panta otrās daļas 6.punktu un kriminālprocess izbeigts uz rehabilitējoša pamata.

7.pants. Licenci detektīvsabiedrībai anulē, ja:

- 1) tā tīši nepilda likumu vai citu normatīvo aktu prasības;
- 2) tā apzināti sniegusi nepatiesas ziņas, lai saņemtu licenci;
- 3) tā sistemātiski nepilda nodokļu saistības;
- 4) to nosaka citi likumi vai tiesas nolēmumi;
- 5) konstatēts, ka tā neatbilst šā likuma 4.pantā noteiktajām prasībām.

8.pants. Sertifikātu detektīvam anulē, ja:

- 1) viņš tīši nepilda likumu vai citu normatīvo aktu prasības;
- 2) viņš apzināti sniedzis nepatiesas ziņas, lai saņemtu sertifikātu;
- 3) viņš sistemātiski nepilda nodokļu saistības;
- 4) to nosaka citi likumi vai tiesas nolēmumi;
- 5) konstatēts, ka viņš neatbilst šā likuma 6.pantā noteiktajām prasībām.”

5. Papildināt 12.panta 2.punktu pēc vārda “sertifikātu” ar vārdiem “vai licenci”.

6. Papildināt likumu ar 12.¹ pantu šādā redakcijā:

“**12.¹ pants.** Detektīvsabiedrībai ir aizliegts uzdot pildīt detektīva pienākumus personai, kura nav saņēmusi sertifikātu vai kurai tas anulēts.”

7. Papildināt pārejas noteikumus ar 6.punktu šādā redakcijā:

“6. Licences un sertifikāti, kas izsniegti līdz 2012.gada 1.oktobrim un neatbilst šajā likumā noteiktajām prasībām un izsniegšanas nosacījumiem, ir derīgi līdz 2012.gada 31.decembrim.”

Likums stājas spēkā 2012. gada 1. oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 14. jūnijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. jūlijā

244. 143L/11 Grozījumi likumā “Par valsts pensijām”

Izdarīt likumā “Par valsts pensijām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1996, 1., 24.nr.; 1997, 3., 13.nr.; 1998, 1., 24.nr.; 1999, 11., 23.nr.; 2002, 2.nr.; 2004, 6.nr.; 2005, 13., 24.nr.; 2006, 24.nr.; 2007, 24.nr.; 2008, 7., 10., 14.nr.; 2009, 8., 15.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 199.nr.; 2010, 16., 205.nr.; 2011, 202.nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 9.panta trešo daļu ar 8.punktu šādā redakcijā:

“8) laiks, kurā persona veic algotus pagaidu sabiedriskos darbus.”

2. 11.pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Tiesības uz vecuma pensiju ir sievietēm un vīriešiem, kuri sasnieguši 65 gadu vecumu un kuru apdrošināšanas stāžs nav mazāks par 20 gadiem.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Tiesības uz vecuma pensiju piecus gadus pirms šā panta pirmajā daļā noteiktā vecuma sasniegšanas, ja apdrošināšanas stāžs nav mazāks par 25 gadiem, ir bērna vecākam vai aizbildnim, kurš laika periodā, līdz bērns sasniedzis 18 gadu vecumu, ne mazāk kā astoņus gadus ir aprūpējis piecus vai vairāk bērnus vai bērnu, kurš normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā vismaz astoņus gadus ir bijis atzīts par bērnu ar invaliditāti. Šādu tiesību nav personai, kurai atņemtas aprūpes vai aizgādības tiesības vai kura atcelta no aizbildņa pienākumu pildīšanas nekārtīgas šo pienākumu izpildīšanas dēļ.”;

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Personām, kuru apdrošināšanas stāžs nav mazāks par 30 gadiem, divus gadus pirms šā panta pirmajā daļā noteiktā vecuma sasniegšanas ir tiesības vecuma pensiju pieprasīt priekšlaicīgi.”

3. 12.pantā:

izteikt pirmās daļas apzīmējuma “K” skaidrojuma pirmo teikumu šādā redakcijā:

“K — apdrošinātās personas pensijas kapitāls, kas reģistrēts šīs personas personīgajā kontā un aktualizēts, ņemot vērā ikgadējos apdrošināšanas iemaksu algas indeksus.”;

izslēgt pirmās daļas apzīmējuma “K” skaidrojumā otro teikumu;

izslēgt otrajā daļā vārdus un skaitli “sasniedzot šā likuma 11.panta pirmajā daļā noteikto vecumu”.

4. Papildināt 14.panta pirmo daļu pēc vārdiem “vecuma pensija” ar vārdiem un skaitli “(arī citas valsts vecuma pensija), ja regulā Nr.883/2004 vai Saeimas apstiprinātajos starptautiskajos līgumos nav noteikts citādi”.

5. Izteikt 27.panta tekstu šādā redakcijā:

“Pensijas pieprasījums un pensijas piešķiršanai (pārrēķināšanai) nepieciešamie dokumenti iesniedzami personīgi vai nosūtāmi elektroniski vienai no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras nodaļām. Ja attiecīgie dokumenti tiek nosūtīti elektroniski, tie noformējami atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas regulē elektronisko dokumentu noformēšanu.”

6. 30.pantā:

aizstāt ceturtajā daļā skaitli “12” ar vārdu “sešus”;

aizstāt piektās daļas pirmajā teikumā skaitli “12” ar vārdu “sešus”.

7. Papildināt 32.pantu ar vienpadsmito un divpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(11) Ja vecuma pensiju piešķir par periodu, kurā izmaksāta atlīdzība par darbspēju zaudējumu, tad izmaksājamo pensiju samazina par saņemtās atlīdzības summu. Ja apgādnieka zaudējuma pensiju piešķir par periodu, kurā izmaksāts pabalsts aizbildnim par bērna uzturēšanu, tad izmaksājamo pensiju samazina par saņemtā pabalsta summu.

(12) Vecuma pensiju, kas saskaņā ar šā likuma 11.panta sesto daļu piešķirta priekšlaicīgi, līdz šā likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktā vecuma sasniegšanai izmaksā 50 procentu apmērā. Ja persona, kurai vecuma pensija piešķirta priekšlaicīgi, laika periodā līdz 11.panta pirmajā daļā noteiktā vecuma sasniegšanai kļūst par obligāti sociāli apdrošināmu personu (darba ņēmēju vai pašnodarbināto), tai uz šo laiku vecuma pensijas izmaksu pārtrauc.”

8. Papildināt 33.panta pirmo daļu ar vārdiem “vai starptautiskos līgumus”.

9. Aizstāt 37.panta trešās daļas pēdējā teikumā skaitli “12” ar vārdu “sešu”.

10. Pārejas noteikumos:

1.punktā:

papildināt punkta ievaddaļas pirmo teikumu pēc vārdiem “kā arī šā punkta” ar skaitļiem un vārdu “1., 2. un”;

papildināt 1.apakšpunktu pēc vārdiem “militārais dienests” ar vārdiem “PSRS Bruņotajos spēkos”;

2.² punktā:

aizstāt punkta ievaddaļā vārdus “valsts pensiju” ar vārdiem “valsts pensijas piešķiršanu un pārrēķinu”;

izteikt 1.apakšpunktu šādā redakcijā:

“1) apdrošināšanas periodus, ja tie ņemti vērā, piešķirot citas valsts pensiju, ja regulā Nr.883/2004 vai Saeimas apstiprinātajos starptautiskajos līgumos nav noteikts citādi;”;

aizstāt 8.punktā skaitli “62” ar skaitli “65”;

papildināt pārejas noteikumus ar 8.¹ un 8.² punktu šādā redakcijā:

“8.¹ Šā likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktais vecuma pensijas piešķiršanai nepieciešamais vecums — no 62 līdz 65 gadiem — pieaug pakāpeniski, un no 2014.gada 1.janvāra tas ir 62 gadi un trīs mēneši, no 2015.gada 1.janvāra — 62 gadi un seši mēneši, no 2016.gada 1.janvāra — 62 gadi un deviņi mēneši, no 2017.gada 1.janvāra — 63 gadi, no 2018.gada 1.janvāra — 63 gadi un trīs mēneši, no 2019.gada 1.janvāra — 63 gadi un seši mēneši, no 2020.gada 1.janvāra — 63 gadi un deviņi mēneši, no 2021.gada 1.janvāra — 64 gadi, no 2022.gada 1.janvāra — 64 gadi un trīs mēneši, no 2023.gada 1.janvāra — 64 gadi un seši mēneši, no 2024.gada 1.janvāra — 64 gadi un deviņi mēneši, no 2025.gada 1.janvāra — 65 gadi.

8.² No 2014.gada 1.janvāra līdz 2024.gada 31.decembrim šā likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktais vecuma pensijas piešķiršanai nepieciešamais apdrošināšanas stāžs ir 15 gadi.”;

izslēgt 9.punktā vārdus un skaitļus “līdz 2013.gada 31.decembrim”;

aizstāt 10.punkta 1.apakšpunktā skaitli “62” ar skaitli “65”;

papildināt 12.punktu ar rindkopu šādā redakcijā:

“Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā personām, kurām piešķirta izdienas pensija saskaņā ar nolikumu “Par izdienas pensijām” vai nolikumu “Par iekšlietu iestāžu ierindas un komandējošā sastāva darbinieku pensijām (darba devēju pensijām)”, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra izsniedz izdienas pensijas saņēmēja apliecību.”;

izslēgt 29.¹ punktā vārdus un skaitli “(ievērojot šo pārejas noteikumu 8.punktu)”;

aizstāt 33.punktā skaitli “2013” ar skaitli “2015”;

papildināt 41.punkta pirmo rindkopu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ministru kabinets, iesniedzot Saeimai gadskārtējo valsts budžeta projektu, valsts pamatbudžetā ar 2014.gada 1.janvāri paredz valsts budžeta uzturēšanas izdevumu transfertu no valsts pamatbudžeta uz valsts speciālo budžetu, lai nodrošinātu līdz 2011.gada 31.decembrim piešķirto piemaksu pie vecuma un invaliditātes pensijas izmaksas attiecīgi no valsts pensiju speciālā budžeta un invaliditātes, maternitātes un slimības speciālā budžeta.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 42.¹ punktu šādā redakcijā:

“42.¹ Ja personai ir piešķirta citas valsts pensija par apdrošināšanas periodiem, kas ņemti vērā, piešķirot vai pārrēķinot Latvijas pensiju, Latvijas pensija pārrēķināma vai tās izmaksāšana pārtraucama, šos periodus izslēdzot, ja regulā Nr.883/2004 vai Saeimas apstiprinātajos starptautiskajos līgumos nav noteikts citādi.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 59., 60. un 61.punktu šādā redakcijā:

“59. Grozījumi šā likuma 30. un 37.pantā attiecībā uz skaitļa “12” aizstāšanu ar vārdu “seši” stājas spēkā 2014.gada 1.janvārī.

60. Tiesības pieprasīt vecuma pensiju divus gadus pirms šā likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktā vecuma sasniegšanas ir personām, kuras strādājušas darbos, kas noteikti šo pārejas noteikumu 11.punktā minētajos sarakstos, un kuru kopējais apdrošināšanas stāžs nav mazāks:

- 1) vīriešiem — par 20 gadiem, sievietēm — par 15 gadiem, no kuriem līdz 1995.gada 31.decembrim vismaz ceturtdaļa nostrādāta sevišķi kaitīgos un sevišķi smagos darba apstākļos;
- 2) vīriešiem — par 25 gadiem, sievietēm — par 20 gadiem, no kuriem līdz 1995.gada 31.decembrim vismaz ceturtdaļa nostrādāta kaitīgos un smagos darba apstākļos.

61. Šo pārejas noteikumu 8.punktā noteiktā vecuma paaugstināšana personām, kuras strādājušas sevišķi kaitīgos un sevišķi smagos vai kaitīgos un smagos darba apstākļos, ilgst līdz laikam, kad tiek sasniegts šo pārejas noteikumu 60.punktā noteiktais vecums.”

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 14. jūnijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.07.2012., Nr.104.

245. 144L/11 Grozījumi Komerclikumā

Izdarīt Komerclikumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 11.nr.; 2001, 3., 8., 15.nr.; 2002, 6.nr.; 2004, 10.nr.; 2005, 14.nr.; 2006, 8.nr.; 2008, 12.nr.; 2009, 3.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 68.nr.; 2011, 99., 107.nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 139.¹ pantu.
2. Papildināt XI sadaļu ar 1.¹ nodaļu šādā redakcijā:

“1.¹ nodaļa**Ierobežojumi darījuma slēgšanai ar sabiedrības dibinātāju, dalībnieku, valdes vai padomes locekli un saistīto personu****139.¹ pants. Ar sabiedrības dibinātāju, dalībnieku, valdes vai padomes locekli saistītā persona**

Ar jēdzienu “saistītā persona” šajā likumā tiek saprasta:

- 1) persona, kura ir sabiedrības dibinātāja, dalībnieka, valdes vai padomes locekļa radnieks līdz otrajai radniecības pakāpei, laulātais vai svainis līdz pirmajai svainības pakāpei, vai persona, ar kuru viņam ir kopīga saimniecība;
- 2) cita komercsabiedrība, kurā kapitālsabiedrības daļu vai personālsabiedrības ieguldījuma (kapitāla) daļu vairākums pieder attiecīgajam dibinātājam, dalībniekam, valdes vai padomes loceklim;
- 3) cita kapitālsabiedrība, kurā attiecīgais dibinātājs, dalībnieks, valdes vai padomes loceklis ir valdes vai padomes loceklis.

139.² pants. Darījuma slēgšana ar dibinātāju, dalībnieku vai saistīto personu

(1) Gadījumos, kad sabiedrība divu gadu laikā pēc tās nodibināšanas, ja statūtos nav noteikts ilgāks termiņš, ar dibinātāju, dalībnieku vai saistīto personu slēdz darījumu par tādas mantas iegūšanu, kuras vērtība pārsniedz vienu desmitdaļu no sabiedrības pamatkapitāla, dalībnieku sapulce apstiprina darījuma slēgšanu vai dod piekrišanu darījuma slēgšanai.

(2) Ja sabiedrība ar ierobežotu atbildību atbilst šā likuma 185.¹ pantā noteiktajām pazīmēm, šā panta pirmās daļas nosacījumu piemēro, ja darījums tiek slēgts par tādas mantas iegūšanu, kuras vērtība pārsniedz vienu desmitdaļu no šā likuma 185.pantā minētā minimālā pamatkapitāla lieluma.

(3) Darījums, uz kura pamata manta tiek iegūta no dibinātāja vai dalībnieka, stājas spēkā tikai pēc tam, kad šo darījumu apstiprinājusi dalībnieku sapulce.

(4) Fakts, ka valde nav saņēmusi dalībnieku sapulces piekrišanu mantas iegūšanai no saistītās personas, nav saistošs trešajai personai, izņemot gadījumu, kad trešā persona zināja, ka nepieciešama dalībnieku sapulces piekrišana un tā nav dota.

(5) Šā panta pirmās, otrās, trešās un ceturtās daļas noteikumi attiecas arī uz gadījumiem, kad manta no attiecīgās personas iegūta vairākkārt un tās vērtība kopsummā pārsniedz šā panta pirmajā daļā noteikto robežu. Šādā gadījumā dalībnieku sapulces apstiprinājums vai piekrišana nepieciešama pēdējam darījumam, kura rezultātā minētā robeža tiek pārsniegta, kā arī katram turpmākajam darījumam, ko sabiedrība slēdz ar šo personu.

(6) Šā panta pirmajā, otrajā un piektajā daļā minētajos gadījumos mantu novērtē saskaņā ar šā likuma 154.panta noteikumiem.

(7) Šā panta pirmās, otrās, trešās un ceturtās daļas noteikumi neattiecas uz gadījumiem, kad manta iegūta sabiedrības parasti veicamās komercdarbības ietvaros par parasto vērtību,

beztalīdzības darījumā, izsolē, biržas darījumā vai saskaņā ar tiesas nolēmumu.

(8) Viena dalībnieka sabiedrībā darījums starp sabiedrību un tās dalībnieku slēdzams rakstveidā, un šāda darījuma slēgšanai nav nepieciešams dalībnieku sapulces apstiprinājums vai piekrišana.

139.³ pants. Darījuma slēgšana ar valdes, padomes locekli vai saistīto personu

(1) Ja sabiedrība slēdz darījumu ar valdes vai padomes locekli vai saistīto personu, padome vai, ja tādas nav, dalībnieku sapulce apstiprina darījuma slēgšanu vai dod piekrišanu darījuma slēgšanai. Sabiedrības ar ierobežotu atbildību statūtos var noteikt kārtību, kas atšķiras no šajā daļā minētās darījumu slēgšanas kārtības.

(2) Ja šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā sabiedrības intereses saduras ar kāda padomes locekļa vai saistītās personas interesēm, ieinteresētajam padomes loceklim nav balsstiesību, un tas ierakstāms padomes sēdes protokolā.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā balsstiesību nav arī tam padomes loceklim, kurš ir ieinteresētā padomes locekļa radnieks līdz otrajai radniecības pakāpei, laulātais vai svainis līdz pirmajai svainības pakāpei, vai persona, ar kuru viņam ir kopīga saimniecība.

(4) Ja nevienam padomes loceklim nav balsstiesību, darījuma slēgšanu apstiprina vai piekrišanu darījuma slēgšanai dod dalībnieku sapulce.

(5) Darījums starp sabiedrību un tās valdes vai padomes locekli stājas spēkā tikai pēc tam, kad šo darījumu apstiprinājusi padome vai dalībnieku sapulce.

(6) Fakts, ka valde nav saņēmusi padomes vai dalībnieku sapulces piekrišanu darījumam starp sabiedrību un saistīto personu, nav saistošs trešajai personai, izņemot gadījumu, kad trešā persona zināja, ka nepieciešama padomes vai dalībnieku sapulces piekrišana un tā nav dota.

(7) Šā panta noteikumi neattiecas uz darījumiem, kas slēgti sabiedrības parasti veicamās komercdarbības ietvaros par parasto vērtību, uz bezatlīdzības darījumiem, izsolēm, biržas darījumiem vai gadījumiem, kad darījums noslēgts saskaņā ar tiesas nolēmumu.”

3. Izteikt 183.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Lēmumu par sabiedrības darbības iekšējās revīzijas veikšanu jautājumos, kas saistīti ar sabiedrības darbību un tās mantisko stāvokli, darījuma slēgšanu ar valdes vai padomes locekli vai saistīto personu, pieņem dalībnieki vai valde, bet, ja sabiedrībai ir padome, šādu lēmumu var pieņemt arī padome.”

4. 211.pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Dalībniekam nav tiesību piedalīties balsošanā, ja tiek pieņemts lēmums:

- 1) par viņa atbrīvošanu no saistībām vai atbildības;
- 2) par prasības celšanu pret viņu;
- 3) par darījuma slēgšanu ar viņu vai saistīto personu;
- 4) šā likuma 210.panta otrajā daļā minētajā gadījumā un dalībnieka intereses saduras ar sabiedrības interesēm.”;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Nosakot pārstāvības normu, šā panta otrajā daļā minētā dalībnieka balsis netiek ņemtas vērā.”

5. Papildināt 280.panta otro daļu ar 5.punktu šādā redakcijā:

“(5) tiek pieņemts lēmums par darījuma slēgšanu ar viņu vai saistīto personu.”

6. Aizstāt 283.panta trešās daļas 4.punktā vārdus “padomes locekli vai valdes locekli” ar vārdiem “valdes vai padomes locekli vai saistīto personu”.

7. Izteikt 292.panta pirmās daļas 5.punktu šādā redakcijā:

“5) apstiprināt darījuma slēgšanu vai dot piekrišanu darījuma slēgšanai starp sabiedrību un valdes vai padomes locekli vai saistīto personu, vai revidentu;”

8. Papildināt 299.pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ja padomes loceklim nav balsstiesību, balsu vairākumu nosaka pēc klātesošo balsstiesīgo padomes locekļu balsīm.”

9. 309.pantā:

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ja sabiedrības intereses saduras ar kāda valdes locekļa vai saistītās personas interesēm, jautājumu izlemj valdes sēdē, kurā ieinteresētajam valdes loceklim nav balsstiesību, un tas ierakstāms valdes sēdes protokolā. Valdes loceklim ir pienākums par šīm interesēm paziņot pirms valdes sēdes sākuma.”;

papildināt pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Šā panta trešās daļas noteikumi attiecas arī uz to valdes locekli, kurš ir ieinteresētā valdes locekļa radnieks līdz otrajai radniecības pakāpei, laulātais vai svainis līdz pirmajai svainības pakāpei vai persona, ar kuru viņam ir kopīga saimniecība.

(5) Šā panta prasību neievērošana neietekmē starp sabiedrību un valdes locekli vai saistīto personu noslēgtā darījuma spēkā esamību. Valdes loceklis, kurš pārkāpj šā panta prasības, atbild par sabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem.”

10. Papildināt 310.pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ja valdes loceklim nav balsstiesību, balsu vairākumu nosaka pēc klātesošo balsstiesīgo valdes locekļu balsīm.”

Likums stājas spēkā 2012. gada 10. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 14. jūnijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.07.2012., Nr.104.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**246. 145L/11 Par nekustamā īpašuma Kuldīgas ielā 2, Rīgā,
atsavināšanu sabiedriskajām vajadzībām —
satiksmes mezgla rekonstrukcijai Krišjāņa
Valdemāra ielas un Daugavgrīvas ielas krustojumā**

1.pants. Atsavināt sabiedriskajām vajadzībām — satiksmes mezgla rekonstrukcijai Krišjāņa Valdemāra ielas un Daugavgrīvas ielas krustojumā — nekustamo īpašumu Kuldīgas ielā 2, Rīgā (nekustamā īpašuma kadastra Nr.0100 061 0140, reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.5471), kas sastāv no zemesgabala (zemes vienības kadastra apzīmējums 0100 061 0140) 1013 kvadrātmetru platībā un divām daudzdzīvokļu mājām (būvju kadastra apzīmējumi 0100 061 0140 001 un 0100 061 0140 002).

2.pants. Šā likuma 1.pantā minētais nekustamais īpašums atsavināms likumā “Par nekustamā īpašuma piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskajām vajadzībām” noteiktajā kārtībā.

3.pants. Rīgas pilsētas pašvaldība šā likuma 1.pantā minēto nekustamo īpašumu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ieraksta zemesgrāmatā uz Rīgas pilsētas pašvaldības vārda.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 14. jūnijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.07.2012., Nr.104.

247. 146L/11 Grozījumi likumā “Par Latvijas valsts ģerboni”

Izdarīt likumā “Par Latvijas valsts ģerboni” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 7.nr.; 2002, 23.nr.; 2003, 8.nr.; 2006, 15.nr.) šādus grozījumus:

1. 1.pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ikvienam ir pienākums ar cieņu izturēties pret valsts ģerboni.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

2. Izteikt 4., 5. un 6.pantu šādā redakcijā:

4.pants. (1) Lielajam valsts ģerbonim, mazajam valsts ģerbonim un papildinātajam mazajam valsts ģerbonim jāatbilst attiecīgā ģerboņa aprakstam, kā arī pamatā jāsakrīt ar likumam pievienotajiem attēliem tā 1.pielikumā. Lielā valsts ģerboņa kontūrzīmējumam, mazā valsts ģerboņa kontūrzīmējumam un papildinātā mazā valsts ģerboņa kontūrzīmējumam jāatbilst attiecīgā ģerboņa aprakstam, kā arī pamatā jāsakrīt ar likumam pievienotajiem attēliem tā 3.pielikumā.

(2) Valsts ģerbonis var būt izpildīts jebkādā vizuāli uztveramā veidā.

(3) Ministru kabinets, saskaņojot ar Valsts heraldikas komisiju, nosaka valsts ģerboņa un ar to saistīto Vidzemes, Latgales, Kurzemes un Zemgales ģerboņu heraldisko krāsu toņus atbilstoši materiālam un tehnikai, kā arī heraldisko krāsu grafiskos apzīmējumus.

(4) Par valsts ģerboņa atbilstību šajā likumā noteiktajam aprakstam un pievienotajiem attēliem atzinumu sniedz Valsts heraldikas komisija, kuras izveidošanas kārtību un darbības principus nosaka Valsts prezidents.

5.pants. (1) Lielo valsts ģerboni ir tiesīgi lietot:

- 1) Valsts prezidents;
- 2) Saeima, Saeimas priekšsēdētājs, Saeimas komisija un apakškomisija, kā arī Saeimas deputāts;
- 3) Tieslietu padome, Satversmes tiesa, Augstākā tiesa un Ģenerālprokuratūra;
- 4) Ministru kabinets, Ministru kabineta loceklis;
- 5) ministrija un īpašu uzdevumu ministra sekretariāts;
- 6) Latvijas Valsts prezidenta kanceleja, Saeimas Kanceleja, Valsts kanceleja;
- 7) Valsts kontrole;
- 8) Latvijas Banka, Finanšu un kapitāla tirgus komisija, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, Centrālā vēlēšanu komisija, tiesībsargs, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Centrālā zemes komisija (turpmāk — patstāvīgā iestāde), kā arī Satversmes aizsardzības birojs;
- 9) Latvijas Republikas diplomātiskā un konsulārā pārstāvniecība.

(2) Lielo valsts ģerboni ir tiesīga lietot arī koleģiālā institūcija, kuru vada šā panta pirmajā daļā minētā amatpersona.

6.pants. Papildināto mazo valsts ģerboni ir tiesīgi lietot:

- 1) iestāde, kura atrodas Ministru kabineta, Ministru kabineta locekļa vai ministrijas pakļautībā vai pārraudzībā;
- 2) apgabaltiesa, administratīvā apgabaltiesa, rajona (pilsētas) tiesa, administratīvā rajona tiesa, zemesgrāmatu nodaļa;
- 3) dzimtsarakstu iestāde;

- 4) prokuratūras iestāde;
- 5) zvērināts notārs;
- 6) zvērināts tiesu izpildītājs;
- 7) vēlēšanu komisija;
- 8) publisko tiesību pašpārvaldes autonomais subjekts;
- 9) bāriņtiesa, izdarot apliecinājumu.”

3. Aizstāt 7.pantā vārdus “kā arī pašvaldību un citu publisko institūciju iestādes” ar vārdiem “pašvaldību un citu publisko institūciju iestādes, kā arī privātpersonas dokumentos, ko tās rada, pildot valsts pārvaldes deleģētu uzdevumu”.

4. Izteikt 8.pantu šādā redakcijā:

“8.pants. (1) Lielais valsts ģerbonis izvietojams Satversmes tiesas, Augstākās tiesas, apgabaltiesas, administratīvās apgabaltiesas, rajona (pilsētas) tiesas, administratīvās rajona tiesas, zemesgrāmatu nodaļas, zvērināta notāra, zvērināta tiesu izpildītāja, bāriņtiesas un dzimtsarakstu nodaļas telpās.

(2) Lielo valsts ģerboni saskaņā ar normatīvajiem aktiem lieto valstiski atzītā diplomā, apliecībā vai atestātā, kas apliecina zinātniskā grāda, attiecīgas izglītības pakāpes vai kvalifikācijas līmeņa ieguvu pēc akreditētas izglītības programmas.

(3) Lielo valsts ģerboni attēlo tiesas nolēmumā. Lielo valsts ģerboni lieto oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

(4) Lielo valsts ģerboni lieto personu apliecinošā dokumentā un šo dokumentu aizvietojošā pagaidu dokumentā, valsts robežzīmē, civiltāvokļa akta reģistrācijas apliecībā.

(5) Valsts ģerboni lieto naudas zīmē un valsts vērtspapīrā. Valsts apbalvojumā valsts ģerboni lieto saskaņā ar Valsts apbalvojumu likumu.

(6) Šā likuma 5.—7.pantā minētā institūcija un amatpersona drīkst lietot jebkuru valsts ģerboni uz formas tērpa un amata zīmē normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā.”

5. Papildināt likumu ar 8.¹ un 8.² pantu šādā redakcijā:

“8.¹ pants. (1) Šā likuma 5.—7.pantā minētā institūcija un amatpersona pārvaldes dokumenta veidlapas rekvizītu zonā kopā ar valsts ģerboni nelieto citu ģerboni, zīmi, emblēmu vai logo.

(2) Šā likuma 5.—7.pantā minētā institūcija un amatpersona valsts ģerboni lieto pārvaldes dokumenta veidlapas rekvizītu zonā, ja šajā zonā tas paredzēts. Šis noteikums neattiecas uz patstāvīgo iestādi, publisko tiesību pašpārvaldes autonomo subjektu un tā iestādi, muzeju, bibliotēku, zinātnisko institūtu, ārstniecības iestādi un izglītības iestādi, kā arī uz Latvijai saistošā starptautiskā dokumentā noteikto, kad attiecīgās institūcijas drīkst lietot vai nu valsts ģerboni atbilstoši šā likuma noteikumiem, vai apstiprinātu savu ģerboni atbilstoši Ģerboņu likumam, vai institūcijas apstiprinātu zīmi, emblēmu vai logo.

(3) Šā likuma 5.pantā minētā institūcija vai amatpersona pārvaldes dokumenta veidlapas rekvizītu zonā kopā ar lielo valsts ģerboni ir tiesīga nenorādīt citu informāciju (piemēram, dokumenta autora adresi un sakaru līdzekļus).

(4) Attiecīgo valsts ģerboni saskaņā ar šā panta noteikumiem lieto paziņojumā presei, kā arī Saeimas deputāts, prokurors, tiesnesis, zvērināts notārs, zvērināts tiesu izpildītājs un tāda amatpersona, kas ir tiesīga pārstāvēt institūciju vai tās struktūrvienību, — dokumentos.

8.² pants. (1) Šā likuma 5.—7.pantā minētā institūcija un amatpersona vizuālajā identitātē un grafiskajā standartā (piemēram, pie institūcijas ēkas, dienesta telpās, uz institūcijas transportlīdzekļiem, iespieddarbos, goda rakstos, mājaslapā internetā, rīkotajos pasākumos, vizītkartēs, spiedogos, zīmogos, reprezentācijas materiālos) drīkst lietot attiecīgo valsts ģerboni, bet nedrīkst lietot citu ģerboni, kas nav valsts ģerbonis, zīmi, emblēmu vai logo, izņemot:

- 1) patstāvīgo iestādi, publisko tiesību pašpārvaldes autonomo subjektu un tā iestādi, muzeju, bibliotēku, zinātnisko institūtu, ārstniecības iestādi, izglītības iestādi, Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādi un Ieslodzījuma vietu pārvaldi, Ģenerālprokuratūru, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroju, Satversmes aizsardzības biroju, Nacionālos bruņotos spēkus, kā arī Aizsardzības ministriju, kad tā reprezentē sevi kopā vai saistībā ar Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem;
- 2) gadījumu, kad citu ģerboni, zīmi, emblēmu vai logo lieto normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrētā valsts institūcijas apbalvojumā vai to paredz Eiropas Savienības politiku instrumentu vai ārvalstu finanšu palīdzības piešķiršanu vai izmantošanu regulējošie dokumenti vai Latvijas starptautiskās saistības.

(2) Šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā minētā institūcija un amatpersona vizuālajā identitātē un grafiskajā standartā var vienlaikus lietot valsts ģerboni un citu ģerboni, zīmi, emblēmu vai logo.

(3) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minētie nosacījumi neattiecas uz šā likuma 5.—7.pantā minētās institūcijas un amatpersonas dokumentiem, kuros valsts ģerboņa lietošanu nosaka šā likuma 8.¹ pants.

(4) Šā likuma 5.—7.pantā minētā institūcija vai amatpersona nosaka, kuru institūcijas amatpersonu un darbinieku vizītkartēs lietojams attiecīgais vai mazais valsts ģerbonis.

(5) Ministru kabinets, saskaņojot ar Valsts heraldikas komisiju, tam padotajām institūcijām nosaka vienotu vizuālās identitātes un grafisko standartu.”

6. 9.pantā:

aizstāt vārdus “ģerboņa attēlu” ar vārdu “ģerboni”;

papildināt pantu ar teikumu šādā redakcijā:

“Valsts ģerboni drīkst lietot Latvijas Republikas pasta apmaksas zīmēs.”

7. Izteikt 10.pantu šādā redakcijā:

“10.pants. (1) Privātpersonām ir tiesības lietot valsts ģerboni vai atribūtiku ar to, ja vien ģerboņa lietošana nemaldina par lietotāja juridisko statusu un, lietojot valsts ģerboni vai atribūtiku ar to, persona garantē pienācīgu cieņu pret valsts ģerboni.

(2) Atribūtika ar valsts ģerboni apstiprināma Ģerboņu likumā noteiktajā kārtībā.”

8. Papildināt pārejas noteikumus ar 4., 5., 6., 7. un 8.punktu šādā redakcijā:

“4. Šā likuma 5.panta pirmajā daļā minētā institūcija un amatpersona, kurai līdz 2012.gada 31.augustam bija tiesības lietot papildināto mazo valsts ģerboni, bet no 2012.gada 1.septembra ir tiesības lietot lielo valsts ģerboni, izbeidz papildinātā mazā valsts ģerboņa lietošanu ne vēlāk kā līdz 2014.gada 31.decembrim.

5. Šā likuma 5.—7.pantā minētās institūcijas un amatpersonas, kurām valsts ģerboņa lietošanas noteikumi uz 2012.gada 1.septembri noteikti citos likumos, piemēro šo likumu noteikumus, bet ne ilgāk par 2014.gada 31.decembri. Ministru kabinets līdz 2013.gada 31.decembrim iesniedz Saeimai likumprojektus, kas nodrošina attiecīgo likumu saskaņošanu ar šajā likumā noteikto.

6. Izglītības iestāde pēc 2012.gada 1.septembra drīkst izsniegt šā likuma 8.panta otrajā daļā minēto diplomu, apliecību vai atestātu, kurā lietots papildinātais mazais valsts ģerbonis, bet ne ilgāk par 2014.gada 31.decembri.

7. Šā likuma 5.—7.pantā minētā institūcija un amatpersona nodrošina valsts ģerboņa un cita ģerboņa, zīmes, emblēmas vai logo lietošanu atbilstoši šā likuma 8.¹ un 8.² panta prasībām ne vēlāk par 2014.gada 31.decembri. Līdz 2014.gada 31.decembrim dokumentos, vizuālajā identitātē un grafiskajā standartā ir pieļaujams lietot arī attiecīgās institūcijas un amatpersonas ģerboni, zīmi, emblēmu vai logo, ja tāds izstrādāts līdz 2012.gada 1.septembrim.

8. Ministru kabinets ne vēlāk kā līdz 2013.gada 31.decembrim izdod šā likuma 4.panta trešajā daļā un 8.² panta piektajā daļā paredzētos normatīvos aktus.”

9. Izslēgt otro pielikumu.

Likums stājas spēkā 2012 .gada 1. septembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 14. jūnijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 4. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 04.07.2012., Nr.104.

248. 147L/11 Grozījumi Tūrisma likumā

Izdarīt Tūrisma likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 21.nr.; 1999, 22.nr.; 2002, 4.nr.; 2003, 6.nr.; 2006, 7.nr.; 2009, 14.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205. nr.) šādus grozījumus:

1. 1.pantā:

izteikt 5.punktu šādā redakcijā:

“5) **komplekss tūrisma pakalpojums** — tūrisma pakalpojumu apvienojums, kurš sagatavots iepriekš vai pēc klienta pieprasījuma un attiecas uz:

- a) periodu, kas ir garāks par 24 stundām un ietver vismaz divus no šādiem tūrisma pakalpojumiem — transportu, izmitināšanu vai citu tūrisma pakalpojumu, kas nav transporta vai izmitināšanas palīgpakalpojums un aizņem proporcionāli lielāko daļu no tūrisma pakalpojumu apvienojuma,
- b) periodu, kas ir īsāks par 24 stundām, ietver izmitināšanu un vismaz vienu no šādiem tūrisma pakalpojumiem — transportu vai citu tūrisma pakalpojumu, kas nav transporta vai izmitināšanas palīgpakalpojums un aizņem proporcionāli lielāko daļu no tūrisma pakalpojumu apvienojuma.”;

izteikt 7. un 8.punktu šādā redakcijā:

“7) **kultūras tūrisms** — tūrisma veids, kura mērķis ir iepazīšanās ar kultūras vidi: kultūrvēsturisko mantojumu, tradīcijām un dzīvesveidu, kā arī aktuālām kultūras un mākslas norisēm;

8) **kūrorts** — vietējās pašvaldības administratīvā teritorija vai tās daļa, kurai normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā piešķirts kūrorta statuss;”;

papildināt 14.punktu pēc vārda “komersants” ar vārdiem “vai saimnieciskās darbības veicējs”;

papildināt pantu ar 26., 27. un 28.punktu šādā redakcijā:

“26) **dabas dziednieciskie resursi** — minerālūdeņi, termālie ūdeņi, virszemes ūdeņi, dziednieciskās dūņas, māli, smiltis, meži, parki, klimats un citi dabas resursi, kas, pamatojoties uz zinātniskos pētījumus un praksē pierādītām to īpašībām, tiek izmantoti organisma vispārējā stāvokļa un labsajūtas uzlabošanai, kā arī profilaksei, ārstēšanai un rehabilitācijai;

27) **veselības tūrisms** — tūrisma veids, kura mērķis ir organisma vispārējā stāvokļa un labsajūtas uzlabošana, profilakse, ārstēšana un rehabilitācija, izmantojot arī dabas dziednieciskos resursus;

28) **kūrorta ārstniecības iestāde** — ārstniecības iestāde, kurā tiek veikta profilakse, ārstēšana un rehabilitācija, izmantojot dabas dziednieciskos resursus.”

2. 3.pantā:

izteikt 5.punktu šādā redakcijā:

- “5) nodrošināt un veicināt dabas dziedniecisko resursu racionālu izmantošanu organisma vispārējā stāvokļa un labsajūtas uzlabošanai, profilaksei, ārstēšanai un rehabilitācijai, kā arī nodrošināt kūrortu attīstību, ievērojot vides aizsardzības prasības un veicinot kūrortu pakalpojumu iekšējo patēriņu un eksportu;”;

aizstāt 8.punktā vārdus “nodrošināt vispusīgu” ar vārdiem “Latvijā un ārvalstīs nodrošināt vispusīgu”;

izteikt 10.punktu šādā redakcijā:

- “10) nodrošināt tūrisma harmonisku attīstību atbilstoši dabas un kultūras vides aizsardzībai tā, lai tūrisms nenonāktu pretrunā ar dabas un kultūras vides

aizsardzību.”

3. Papildināt 6.panta otro daļu ar 8.punktu šādā redakcijā:

“8) nodrošināt kūrorta statusa piešķiršanas un anulēšanas procesu.”

4. Papildināt likumu ar 6.¹ pantu šādā redakcijā:

“6.¹ pants. Kūrorts un tā statusa piešķiršana

(1) Kūrorts ir teritorija, kurai šajā likumā noteiktajā kārtībā piešķirts kūrorta statuss un kura atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

- 1) tajā ir pieejami dabas dziednieciskie resursi;
- 2) tajā darbojas vismaz viena kūrorta ārstniecības iestāde;
- 3) dabas dziednieciskie resursi tiek izmantoti, lai nodrošinātu attiecīgajā teritorijā esošās kūrorta ārstniecības iestādes darbību;
- 4) vides kvalitātes rādītāji atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām;
- 5) tajā ir izveidota atbilstoša tūrisma infrastruktūra;
- 6) tās attīstība tiek mērķtiecīgi plānota.

(2) Kūrorta statusu attiecīgajai teritorijai piešķir un anulē Ministru kabinets.

(3) Ministru kabinets lemj par kūrorta statusa piešķiršanu attiecīgajai teritorijai, pamatojoties uz Ministru kabineta noteiktajā kārtībā iesniegtu pašvaldības pieteikumu. Vienlaikus ar pieteikumu pašvaldība iesniedz:

- 1) pašvaldības domes lēmumu, saskaņā ar kuru lūgts piešķirt attiecīgajai teritorijai kūrorta statusu;
- 2) teritorijas attīstības plānošanas dokumentus, kas apliecina kūrorta teritorijas robežas un kūrorta attīstības perspektīvas pašvaldības administratīvajā teritorijā;
- 3) dokumentus, kas apliecina attiecīgās teritorijas atbilstību šā panta pirmajai daļai;
- 4) kūrorta attīstības plānošanas dokumentu, kas apliecina, ka attiecīgā pašvaldība ir plānojusi kūrorta attīstību vismaz vidējā termiņā.

(4) Kūrorta statusu attiecīgā teritorija iegūst ar dienu, kad Ministru kabinets pieņēmis lēmumu par kūrorta statusa piešķiršanu šai teritorijai.

(5) Attiecīgā pašvaldība ne retāk kā reizi divos gados Ministru kabineta noteiktajā kārtībā sniedz pārskatu par teritorijas attīstības plānošanas dokumentos paredzēto kūrorta attīstību un vides kvalitātes rādītājiem.

(6) Ministru kabinets lemj par kūrorta statusa anulēšanu, ja iestāties vismaz viens no šādiem apstākļiem:

- 1) pašvaldības dome pieņēmusi lēmumu, saskaņā ar kuru lūgts anulēt attiecīgajai teritorijai kūrorta statusu;
- 2) teritorijā, kurai piešķirts kūrorta statuss, nav pieejami dabas dziednieciskie resursi vai tie netiek izmantoti, lai nodrošinātu šajā teritorijā esošo kūrorta ārstniecības iestāžu darbību;
- 3) teritorijā, kurai piešķirts kūrorta statuss, nav izveidota atbilstoša tūrisma infrastruktūra;
- 4) attiecīgā pašvaldība noteiktā termiņā neiesniedz šā panta sestajā daļā minēto pārskatu;
- 5) attiecīgā pašvaldība nenodrošina teritorijas un kūrorta attīstības plānošanas dokumentos paredzēto kūrorta attīstību;
- 6) vides kvalitātes rādītāji neatbilst normatīvo aktu prasībām.

(7) Kārtību, kādā teritorijai piešķir un anulē kūrorta statusu, kā arī pieteikumā par kūrorta statusa piešķiršanu iekļaujamo informāciju nosaka Ministru kabinets.”

5. Izslēgt 7.panta 9.punktā vārdus “Ministru kabineta noteiktajā kārtībā”.

6. 8.pantā:

izteikt 1. un 2.punktu šādā redakcijā:

- “1) teritorijas attīstības plānošanas dokumentos nosaka tūrisma, tai skaitā kūrortu, attīstības perspektīvas un kūrortu teritorijas;
- 2) saskaņā ar teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem nodrošina pasākumus tūrisma, tai skaitā kūrortu, attīstībai, kā arī vispusīgas un precīzas informācijas sniegšanu Latvijā un ārvalstīs par tūrisma iespējām, dabas dziednieciskajiem resursiem un kūrortu pakalpojumiem savā teritorijā;”;

aizstāt 3.punktā vārdu “nodrošina” ar vārdiem “saskaņā ar teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem nodrošina”.

7. 11.pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Tūrisma pakalpojumus drīkst sniegt tiesību subjekts, kura darbības mērķis ir atsevišķu vai kompleksu tūrisma pakalpojumu sniegšana tūristiem.”;

izteikt otrās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(2) Šajā likumā tiek regulēti šādi tūrisma pakalpojumu veidi un šādu tūrisma pakalpojumu sniedzēju darbība:”;

aizstāt 5.² daļā vārdu “funkciju” ar vārdu “uzdevumu”.

8. Izteikt 15.¹ panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Vietējai pašvaldībai ir tiesības noteikt prasības tūristu gidu profesionālajai kvalifikācijai, kārtību, kādā sertificē tūristu gidus, sniedz tūristu gidu pakalpojumus un īsteno viņu profesionālās darbības uzraudzību un kontroli, institūciju, kas sertificē tūristu gidus, kā arī tos publiskajā ārtelpā esošos tūrisma objektus un apskates vietas, par kurām informāciju drīkst sniegt tūristu gidu, kuri ir apliecinājuši savu profesionālo kvalifikāciju.”

9. Papildināt 16.pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Tūrisma aģents drīkst piedāvāt vai pārdot tikai tādu kompleksu tūrisma pakalpojumu, kas ir nodrošināts ar klientu iemaksātās naudas drošības garantiju.”

10. Izteikt 16.¹ panta tekstu šādā redakcijā:

“(1) Tūristu mītņu atbilstības novērtēšana un sertificēšana ir brīvprātīga.

(2) Tūristu mītņu atbilstības novērtēšanu un sertificēšanu atbilstoši Latvijas nacionālajiem standartiem veic normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā akreditēta sertifikācijas institūcija.”

11. Papildināt pārejas noteikumus ar 7. un 8.punktu šādā redakcijā:

“7. Grozījumi šā likuma 1.panta 8.punktā, 1.panta 28.punkts, 6.panta otrās daļas 8.punkts, 6.¹ pants, kā arī grozījumi 8.panta 1., 2. un 3.punktā (kūrorta statusa piešķiršanas kārtība) stājas spēkā 2012.gada 28.decembrī.

8. Ministru kabinets līdz 2012.gada 28.decembrim izdod šā likuma 6.¹ panta septītajā daļā minētos noteikumus.”

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 14. jūnijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 5. jūlijā

249. 148L/11 Grozījumi Ģenētiski modificēto organismu aprites likumā

Izdarīt Ģenētiski modificēto organismu aprites likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2008, 1.nr.; 2009, 16.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194.nr.; 2010, 205. nr.) šādus grozījumus:

1. 1.pantā:

izteikt 1.punktu šādā redakcijā:

“1) **organisms** — jebkurš reproducējams (reproducēties spējīgs) vai ģenētisko materiālu nodot spējīgs bioloģisks veselums;”;

papildināt pantu ar 1.¹, 1.² un 1.³ punktu šādā redakcijā:

“1¹) **ģenētiski modificēts organisms** — organisms, izņemot cilvēku, kurā ģenētiskais materiāls, izmantojot vismaz kādu no šā panta 2.punktā minētajām metodēm, ir pārveidots citādi nekā dabiski krustojot vai dabiski rekombinējot;

1²) **mikroorganisms** — jebkurš celulārs vai necelulārs, reproducējams vai ģenētisko materiālu nodot spējīgs mikrobioloģisks veselums, arī vīruss, viroīds, dzīvnieku un augu šūnu kultūras;

1³) **ģenētiski modificēts mikroorganisms** — mikroorganisms, kurā ģenētiskais materiāls, izmantojot vismaz kādu no šā panta 2.punktā minētajām metodēm, ir pārveidots citādi nekā dabiski krustojot vai dabiski rekombinējot;”;

izteikt 2.punkta “b” apakšpunktu šādā redakcijā:

“b) metodes, kas saistītas ar ārpus organisma vai mikroorganisma izveidota ģenētiskā materiāla tiešu ievadīšanu organismā vai mikroorganismā, arī izmantojot mikroinjekciju, makroinjekciju, mikroinkapsulāciju;”;

izteikt 3. un 4.punktu šādā redakcijā:

“3) **ģenētiski modificēto organismu aprīte** — darbības, kas saistītas ar ģenētiski modificēto mikroorganismu ierobežotu izmantošanu un ģenētiski modificēto organismu apzinātu izplatīšanu;

4) **ģenētiski modificēto mikroorganismu ierobežota izmantošana** — jebkura darbība, ko veic saistībā ar ģenētiski modificētajiem mikroorganismiem, kurus kontrolē, izmantojot īpašus pasākumus, kas efektīvi ierobežo šo mikroorganismu saskarsmi ar vidi un ietekmi uz to;”;

papildināt pantu ar 4.¹ punktu šādā redakcijā:

“4¹) **ģenētiski modificēto organismu apzināta izplatīšana** — ar nodomu veikta ģenētiski modificēto organismu izplatīšana vidē izmēģinājumiem vai izplatīšanai tirgū, neveicot īpašus pasākumus, lai ierobežotu ģenētiski modificēto organismu tiešu saskarsmi ar vidi;”;

izteikt 5.punktu šādā redakcijā:

“5) **ģenētiski modificēto organismu izplatīšana vidē izmēģinājumiem** — ģenētiski modificēto organismu eksperimentāla izplatīšana vidē izmēģinājumiem, kas saistīta ar to turpmāku izmantošanu lauksaimniecībā vai citās tautsaimniecības nozarēs, vai citiem noteiktiem mērķiem, neveicot īpašus pasākumus, lai ierobežotu ģenētiski modificēto organismu tiešu saskarsmi ar vidi, kā arī tādu zāļu izmantošana klīniskajā izpētē, kuras satur ģenētiski modificētos organismus, sastāv vai ir iegūtas no tiem;”;

izteikt 7.punktu šādā redakcijā:

“7) **līdzāspastāvēšana** — tādu pasākumu kopums, kas tiek izmantoti, lai nepieļautu ģenētiski modificēto organismu netīšu klātbūtni konvencionālajos un bioloģiskajos kultūraugos vai biškopības produktos;”.

2. Izteikt 2.pantu šādā redakcijā:

“2.pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir panākt augstu drošuma līmeni visos ģenētiski modificēto organismu aprites posmos, lai novērstu negatīvo ietekmi uz cilvēku un dzīvnieku veselību vai vidi, saglabātu bioloģisko daudzveidību, veicinātu ilgtspējīgas lauksaimniecības un biotehnoloģijas attīstību, arī ģenētiski modificēto kultūraugu pastāvēšanu līdztekus bioloģiskajai un konvencionālajai lauksaimniecībai.”

3. 3.pantā:

aizstāt 1.punktā vārdu “izplatīšana” ar vārdiem “apzināta izplatīšana”;

aizstāt 3.punktā vārdus “ģenētiski modificētos organismus izplatot vidē vai tirgū” ar vārdiem “apzināti izplatot ģenētiski modificētos organismus”;

aizstāt 5.punktā vārdus “izplatīšana vidē vai tirgū” ar vārdiem “apzināta izplatīšana”.

4. Izteikt 4.panta otrās daļas 2., 3. un 4.punktu šādā redakcijā:

“2) to zāļu izmantošanu klīniskajā izpētē, kuras satur ģenētiski modificētos organismus, sastāv vai ir iegūtas no tiem, izņemot riska novērtēšanu saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ģenētiski modificēto organismu apzinātu izplatīšanu, monitoringa un atļaujas izsniegšanas kārtību, kā arī kārtību, kādā sniedzama informācija par ģenētiski modificēto organismu apriti un sabiedrības iesaistīšanu lēmumu pieņemšanas procesā;

3) organismiem un mikroorganismiem, kas iegūti, izmantojot šādas metodes [ar nosacījumu, ka minētās metodes nav saistītas ar rekombinētu nukleīnskābju molekulu vai ģenētiski modificēto organismu (mikroorganismu) izmantošanu]:

a) mutaģenēzi,

b) augu šūnu saplūšanu, arī protoplastu saplūšanu, kuras rezultātā var notikt apmaiņa ar ģenētisko materiālu pat tad, ja lieto tradicionālas audzēšanas metodes (attiecas tikai uz organismiem),

c) fertilizāciju *in vitro*,

d) konjugāciju, transdukciju, transformāciju un tamlīdzīgiem dabiskiem procesiem,

e) poliploīdijas indukciju,

f) prokariotu šūnu saplūšanu, arī protoplastu saplūšanu, kuras rezultātā, īstenojoties noteiktiem fizioloģiskiem procesiem, var notikt apmaiņa ar ģenētisko materiālu (attiecas tikai uz mikroorganismiem),

g) eikariotu šūnu saplūšanu, arī protoplastu saplūšanu, hibridomu radīšanu un augu šūnu saplūšanu (attiecas tikai uz mikroorganismiem),

h) pašklonēšanu, kuras rezultātā iegūtie mikroorganismi nav bīstami cilvēkiem, dzīvniekiem vai augiem un nevar izraisīt to slimības, — tādu nukleīnskābes izdalīšanu no šādu organismu šūnām, pēc kuras seko vai neseko visas atbilstošās nukleīnskābes, tās daļas vai tās sintētiskā ekvivalenta fermentatīva vai mehāniska apstrāde, lai izraisītu ģenētiskā materiāla modifikāciju, un iegūtā ģenētiskā materiāla ievadīšana tās pašas sugas vai filoģenētiski tuvu saistītu sugu organismu šūnās, ar kurām ģenētiskās informācijas apmaiņa ir iespējama arī dabiskos fizioloģiskos apstākļos (attiecas tikai uz mikroorganismiem);

4) tādu ģenētiski modificēto mikroorganismu ierobežotu izmantošanu, kuri atbilst nekaitīguma kritērijiem, kas noteikti normatīvajos aktos par ģenētiski modificēto mikroorganismu ierobežotas izmantošanas un atļaujas izsniegšanas kārtību.”

5. 5.pantā:

aizstāt pirmās daļas 1.punktā vārdus “organismu ierobežotās izmantošanas un atļaujas izsniegšanas kārtību” ar vārdiem “mikroorganismu ierobežotas izmantošanas, atļaujas izsniegšanas un anulēšanas kārtību”;

aizstāt pirmās daļas 2.punktā vārdus “izplata vidē vai tirgū” ar vārdiem “apzināti izplata”;

izteikt pirmās daļas 4.punktu šādā redakcijā:

“4) izdod noteikumus par ģenētiski modificēto kultūraugu līdzāspastāvēšanu, reglamentējot prasības ģenētiski modificēto kultūraugu līdzāspastāvēšanai un kārtību, kādā uzrauga, kontrolē un reģistrē ģenētiski modificēto kultūraugu audzētājus, svītro tos no ģenētiski modificēto kultūraugu audzētāju reģistra un apmainās ar ģenētiski modificēto kultūraugu audzētāju reģistrā iekļauto informāciju;”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ministru kabinets var noteikt pagaidu aizliegumus un ierobežojumus Eiropas Savienībā atļautu ģenētiski modificēto organismu izplatīšanai tirgū Latvijā vai atsevišķā tās teritorijā, ja atbilstoši jauniem vai papildu zinātniskiem datiem konkrētā ģenētiski modificētā organisma izplatīšana tirgū var nodarīt kaitējumu cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai videi. Par minēto aizliegumu vai ierobežojumu nekavējoties informē Eiropas Komisiju un Eiropas Savienības dalībvalstis.”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ministru kabinets var noteikt aizliegumus vai ierobežojumus Eiropas Savienībā atļautu ģenētiski modificēto organismu audzēšanai īpaši aizsargājamās dabas teritorijās, lai netiktu apdraudēta konkrētās teritorijas bioloģiskā daudzveidība.”

6. 8.pantā:

izteikt 1.punktu šādā redakcijā:

“1) pamatojoties uz normatīvajiem aktiem par ģenētiski modificēto organismu apriti un ievērojot Zinātniskās ekspertu komisijas atzinumu un Ģenētiski modificēto organismu uzraudzības padomes priekšlikumu, izsniedz atļauju:

- a) ģenētiski modificēto mikroorganismu ierobežotai izmantošanai,
- b) ģenētiski modificēto organismu izplatīšanai vidē izmēģinājumiem,
- c) ģenētiski modificēto organismu izplatīšanai tirgū, izņemot atļauju Eiropas Parlamenta un Padomes 2003.gada 22.septembra regulā (EK) Nr.1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — Eiropas Parlamenta un Padomes regula Nr.1829/2003) noteiktajām darbībām;”;

aizstāt 2.punktā vārdus “izplatīšanu vidē vai tirgū” ar vārdiem “apzinātu izplatīšanu”.

7. Izslēgt 10.pantu.

8. Izteikt 11. un 12.pantu šādā redakcijā:

“11.pants. Valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību “Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs” kompetence

Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību “Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs” pēc iesnieguma saņemšanas no personas, kas apzināti izplata ģenētiski modificētos organismus, sagatavo monitoringa programmu. Pamatojoties uz veiktā monitoringa rezultātiem, personas, kas apzināti izplata ģenētiski modificētos organismus, informē Zemkopības ministriju par riska vadības un vides aizsardzības pasākumiem, kas īstenojami, veicot darbības ar ģenētiski modificētajiem organismiem un apzināti izplatot tos.

12.pants. Valsts vides dienesta kompetence

Valsts vides dienests saskaņā ar normatīvajiem aktiem par vides aizsardzību un ietekmes uz vidi novērtējumu kontrolē vides aizsardzības nosacījumu ievērošanu laikā, kad notiek ģenētiski modificēto organismu izplatīšana vidē izmēģinājumiem, un ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanas laikā.”

9. Aizstāt 14.pantā vārdu “organismu” ar vārdu “mikroorganismu”.

10. Papildināt 15.pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Zinātniskā ekspertu komisija sagatavo un iesniedz Pārtikas un veterinārajam dienestam zinātniski pamatotu viedokli par šā likuma 8.panta 2.punktā minētajiem ģenētiski modificēto organismu riska novērtēšanas atzinumiem.”

11. Aizstāt III nodaļas nosaukumā, 17., 18. un 19.pantā vārdu “organisms” (attiecīgā locījumā) ar vārdu “mikroorganisms” (attiecīgā locījumā).

12. Aizstāt IV nodaļas nosaukumā vārdus “izplatīšana vidē vai tirgū” ar vārdiem “apzināta izplatīšana”.

13. Izteikt 20.pantu šādā redakcijā:

“20.pants. Tiesības un pienākumi, kas saistīti ar ģenētiski modificēto organismu apzinātu izplatīšanu

(1) Lai izplatītu ģenētiski modificētos organismus vidē izmēģinājumiem, personai, kas ir izveidojusi ģenētiski modificētos organismus, nepieciešams saņemt Pārtikas un veterinārā dienesta atļauju saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ģenētiski modificēto organismu apzinātu izplatīšanu, monitoringa un atļaujas izsniegšanas kārtību, kā arī kārtību, kādā sniedzama informācija par ģenētiski modificēto organismu apriti un sabiedrības iesaistišanu lēmumu pieņemšanas procesā.

(2) Lai izplatītu ģenētiski modificētos organismus tirgū, personai, kas ir izveidojusi ģenētiski modificētos organismus, nepieciešams saņemt vienu no šādām atļaujām:

- 1) atļauju saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ģenētiski modificēto organismu apzinātu izplatīšanu, monitoringa un atļaujas izsniegšanas kārtību, kā arī kārtību, kādā sniedzama informācija par ģenētiski modificēto organismu apriti un sabiedrības iesaistišanu lēmumu pieņemšanas procesā;
- 2) atbilstošu citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās institūcijas atļauju;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes regulā Nr.1829/2003 noteikto atļauju.

(3) Tiesības audzēt ģenētiski modificētos kultūraugus ir ģenētiski modificēto kultūraugu audzētāju reģistrā reģistrētai personai, ja attiecīgā ģenētiski modificētā organisma izveidotājam ir izsniegta atbilstoša šā panta otrajā daļā minētā atļauja. Ģenētiski modificētā kultūrauga audzētājs nodrošina līdzaspastāvēšanas noteikumu ievērošanu atbilstoši normatīvajiem aktiem par ģenētiski modificēto kultūraugu līdzaspastāvēšanu.”

14. Izslēgt 21.pantu.

15. Izteikt 22.panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Pašvaldība, ievērojot sociālekonomiskos, klimatiskos vai vides apstākļus vai izvērtējot lauksaimnieciskās darbības metodes, pēc savas iniciatīvas vai uz personas priekšlikuma pamata ar pašvaldības saistošajiem noteikumiem var noteikt aizliegumu ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanai attiecīgajā administratīvajā teritorijā vai tās daļā.”

16. Izteikt 23. un 24.pantu šādā redakcijā:

“23.pants. Antibiotiku rezistentu marķierģēnu izmantošana

Aizliegts apzināti izplatīt ģenētiski modificēto organismu, kas satur ģēnus, kuri kodē rezistenci pret medicīnā vai veterinārijā lietojamām antibiotikām, ja konkrētā ģenētiski modificētā organisma ģēnu pārneses iespējamās ietekmes riska novērtējumā ir konstatēts, ka šis ģenētiski modificētais organisms negatīvi ietekmē cilvēku un dzīvnieku veselību vai vidi.

24.pants. Personu pienākumi

Personai, kas ieguvusi atļauju ģenētiski modificēto organismu apzinātai izplatīšanai, ir šādi pienākumi:

- 1) ievērot atļaujas nosacījumus par ģenētiski modificēto organismu apzinātu izplatīšanu;
- 2) nodrošināt monitoringa pasākumu īstenošanu un kompetento institūciju informēšanu par tā rezultātiem saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ģenētiski modificēto organismu apzinātu izplatīšanu, monitoringa un atļaujas izsniegšanas kārtību, kā arī kārtību, kādā sniedzama informācija par ģenētiski modificēto organismu apriti un sabiedrības iesaistīšanu lēmumu pieņemšanas procesā;
- 3) veikt atbilstošus pasākumus un pārtraukt ģenētiski modificēto organismu apzinātu izplatīšanu, kā arī informēt par to attiecīgās kompetentās iestādes un sabiedrību, ja ir kļuvusi pieejama jauna informācija un ir pamats uzskatīt, ka pastāv risks cilvēku un dzīvnieku veselībai vai videi.”

17. 28.pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Sabiedrībai — ikvienai privātpersonai, kā arī biedrībām un nodibinājumiem — ir tiesības iesniegt priekšlikumus vai izteikt viedokli kompetentajai institūcijai, pirms tā izsniedz atļauju ģenētiski modificēto organismu apritei.”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “izplata vidē vai tirgū” ar vārdiem “apzināti izplata”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Kompetentā institūcija iesaista sabiedrību lēmumu pieņemšanas procesā, pirms tiek pieņemts lēmums par ģenētiski modificēto organismu apriti.”

18. Aizstāt 30.panta otrajā daļā vārdus “modificētā organisma izplatīšanu” ar vārdiem “modificēto organismu apzinātu izplatīšanu”.

19. Aizstāt 32.pantā vārdus “Valsts darba inspekcija un Zāļu valsts aģentūra” ar vārdiem “un Valsts darba inspekcija”.

20. 33.pantā:

izteikt pirmās daļas 3.punktu šādā redakcijā:

“(3) ja rodas nopietni draudi cilvēku un dzīvnieku veselībai vai videi, nekavējoties noteikt ierobežojumus vai aizliegumus, par to informējot sabiedrību.”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja rodas nopietni draudi cilvēku un dzīvnieku veselībai vai videi vai ir pārkāptas ģenētiski modificēto organismu apriti regulējošu normatīvo aktu prasības, tiesības noteikt ierobežojumus vai aizliegumus ģenētiski modificēto organismu aprītē ir:

- 1) Pārtikas un veterinārajam dienestam — ģenētiski modificēto mikroorganismu ierobežotai izmantošanai un ģenētiski modificēto organismu apzinātai izplatīšanai;
- 2) Valsts darba inspekcijai — ģenētiski modificēto mikroorganismu ierobežotai izmantošanai;
- 3) Valsts vides dienestam — ģenētiski modificēto organismu izplatīšanai vidē izmēģinājumiem un ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanai;
- 4) Valsts augu aizsardzības dienestam — ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanai.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Pārtikas un veterinārajam dienestam ir tiesības anulēt atļauju ģenētiski modificēto mikroorganismu ierobežotai izmantošanai un ģenētiski modificēto organismu apzinātai izplatīšanai, ja ir pārkāptas ģenētiski modificēto organismu apriti regulējošu normatīvo aktu prasības.”

21. Papildināt pārejas noteikumus ar 5.punktu šādā redakcijā:

“5. Ministru kabinets līdz 2013.gada 1.jūlijam izdod šā likuma 5.panta pirmās daļas 4.punktā minētos Ministru kabineta noteikumus.”

22. Izteikt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001.gada 12.marta direktīvas 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes direktīvas 90/220/EEK atcelšanu;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 6.maija direktīvas 2009/41/EK par ģenētiski modificētu mikroorganismu ierobežotu izmantošanu (pārstrādāta versija) (Dokuments attiecas uz EEZ).”

Likums stājas spēkā 2012. gada 10. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 21. jūnijā.

Valsts prezidents **A.Bērziņš**

Rīgā 2012. gada 5. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 05.07.2012., Nr.105.

250. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 5.jūlija sēdē izteikusi uzticību tieslietu ministram Jānim Bordānam.

Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2012.gada 5.jūlijā